

Op woensdag 3 december werd Dyab Abou Jahjah onder applaus van zijn aanhangers vrijgelaten. Jahjah werd opgepakt in de nasleep van de racistische moord in Borgerhout. Zijn aanhouding deden vele wenbrauwen fronsen: premier Verhofstadt kondigde enkele uren voordien de nakende aanhouding aan in het parlement. De scheiding tussen wetgevende, uitvoerende en rechterlijke macht werd eventjes aan de kant geschoven. Een indukwekkende reeks personaliteiten, kunstenaars, academici, activisten... kantten zich de afgelopen dagen tegen deze aanhouding en tegen uitspraken van politici van meerderheid én oppositie.

Zondagavond vond er een vergadering plaats in Antwerpen om te beraden welke acties er kunnen ondernomen worden naar aanleiding van deze politieke arrestatie. Er waren een honderdtal aanwezigen. De vergadering was bijeengeroepen door René Los, Tom Lanoye, Tarik Fraihi, Klaas Maertens en Ludo Dewitte. Na de pauze verscheen ook Paul Pataer ten tonele. Onder de aanwezigen ook vroegere hoofdrolspelers van Charta 91, als Eric Corijn of Paul Verbraeken. En voorts ook vertegenwoordigers van partijen als SAP of PvdA. Ginder werd er nagedacht over een beweging voor de vrijwaring van de democratische rechten en vrijheden. Al ontstond er een discussie over al dan niet de noodzaak om dit thema te verbinden met dat van de sociale uitsluiting. Op dit initiatief komen we nog terug.

Voorts verschenen er een reeks opvallende oproepen en open brieven in de Vlaamse kranten. Van Paul Goossens bijvoorbeeld in De Morgen, die de arrestatie zeer duidelijk als een politieke arrestatie benoemt. Ook de brief van méér dan 100 academici kan tellen. Zij hekelen het beleid van Verhofstadt en noemen de arrestatie een gevaarlijke uitschuiver.

Hoe dan ook werd snel duidelijk dat Verhofstadt en Co zich behoorlijk mispakten aan Jahjah. Inmiddels komt Verhofstadt en heel de regering in een zeer lastig parket terecht. Jahjah kondigt nu immers aan dat hij een rechtszaak zal openen tegen de premier. De argumentatie van de raadkamer en van Verhofstadt was dat Jahjah de jongeren zou opgejut hebben na de moord in Borgerhout. Inmiddels zond het duidingsprogramma Ter Zake beelden uit, waaruit duidelijk bleek dat het tegendeel eerder klopte. Jahjah trachtte de jongeren tot kalmte op te roepen en ontstak pas in woede toen hij op een portie pepperspray getrakteerd werd door de politie. Feiten zijn nu eenmaal feiten.

Ook van alle berichten over dubieuze financiering of zelfs het bezit van illegale wapens blijkt voorsnog niets te kloppen. Het wordt dus voor steeds meer mensen duidelijk dat het hier gaat om het opsluiten van een man die zijn mening geeft over de politieke en sociale problemen in dit land.

Ook Duquesne en CD&V'er Van Peel kregen het zwaar te verduren tijdens de jongste dagen. Zij riepen immers op om indien nodig de wet aan te passen, zodat Jahjah zou kunnen ingerekend worden. De evoluties gaan van kwaad naar erger. Terwijl het Antwerps college de echte sociale problemen maar laat aanslepen en op geen enkele serieuze wijze weerwerk biedt tegen het Bruine Blok, laat ze militante woordvoerders van de allochtone gemeenschap de bak in zwieren omdat ze een 'foute' mening verdedigen. Benieuwd wie hier beter van zal worden...

Jahjah kondigt nu aan een lijst te zullen maken voor de volgende verkiezingen. Het is niet erg duidelijk op welk soort lijst er wordt aangestuurd. Het enige wat er over verteld wordt, is dat het zal gaan om een lijst van autochtonen en allochtonen. In ieder geval lijken er voldoende mensen in beweging te komen ter linkerzijde om het debat over zo'n lijst te openen. Ofwel wordt het een loutere AEL-lijst, dat is in ieder geval het recht van de AEL. Ofwel kan er nagedacht worden over de vorming van één linkse, open lijst waarop woordvoerders van de allochtone gemeenschap kunnen prijken alsook strijdsyndicalisten, andersglobalisten, linkse kunstenaars... eigenlijk iedereen die voor Antwerpen een radicale koerswijziging wil bepleiten.

Ann Verbruggen